

sõmalauda ja panni toitu lauale. Nüüd tuliid ka sülased ja tüdrukud wäljalt sõma. Need terretasid labaste ja sõwised norel paril ueste head terivist, rõmu ja Jummalal önnistust. Madlena tännas hea sõwimisõe eest ja Kustaw tännas ka, agga temma räkis siis veel nönda: „ma hakkau nüüd naesega majapiddamist ja töteggi mist peale; Madlena en siis emma kõrvas teie perre naeme. Kuid a minnale ollete teinud nönda auustage nüüd sedda ka ja olge sõnuakulelikud; sedda teate, et teile igga ajas täis õigus peab sundima, se on allati meie murre olnud. Kui teme iggaüks omma kohhut, siis jääb kõigile rahvu ja hea meel! — Nüüd tulge liggi, roeg on laual! Kõik astusid lana jure, Kustaw panni käed kokku ja palus: „Jässand, mis ja meile annud vinnista! anna leiba ihhul', hingel' ka! Amen.” Pärrast sõnisti luges jälle lühiklest tänu, ja perre läks töle. Siis Kustaw kutsus noriku ennese kasa, wälja- ja heinamaid watama, mis kõik ühheskood ja kohha jures ollid. Pärrast jää Kustaw tö-rahiva jure, naene läks koju tagagassi ja hakkas enimaga töle, felle jures juttu ajades ja wanna ja mit mele tulleetades. Pärrast löunat läks ta veel Kurrelt mõnned omma asjad, mis senna jäävad, ärrata ma agga öhtu aitas õigel ajal omma perre lauda seada. Pärrast öhtu sõnisti piddas Kus-

taw, ni kui õige perremehhe kord ja kohhus, sul lastega nööri, mis teisel päival piddi tehtama ja andis neile käsku; nöndasammuti teggid Truta ja Madlena tüdrukutega. Olli se tehtud, siis Kustaw töi kambrist Piibli ramatu. „Wata, Madlena! — ütles temma, — felle ramatu on issa issa veel olnud ja temnast luggenud, nüüd lõpetame temmaga ikka päris tööd!” Ja ta luges 103-ma Dav. laulu ja pärast sedda Jässameie palvet, andis siis kõigile kät ja sõvis head ööd. „Kallis Kustaw! — ütles siis veel naene, — käs lubbad, et middagi pallum! — egga sa ommeti ei kela, et meie öhtu veel ühheskood ühhe salmi laulame: sedda teggin lapsel öndsa emma jures ja nönda olli Kurrel ka iggapäwane seadus. Paulmine en mul ni armas ja minnu melest on ikka middagi pudu, kui sedda ei olle!” — „Wägga hea melega tahhame laulda!” lootis Kustaw ja ütles kohhe sõnnad ette ja nad laulusid ühheskood: „oh wöökem Jummalat u. t. j. Nönda teggid pärast sedda igga öhtu.

Se olli eßimenne päär nende abbiellus. Oh et kõik nored parid tähhele pannetud, kuulda eßimessel päival, eßimessel näddalal, kuul ehk aastal emma ellu ajavad. Seft näljalt ei tahha hästi eddasj minua egga lõppeda, mis kurjaste hakkatakse. Eßimenne armastus teeb süddame pehmey-